

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“
izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.
Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsek dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

STRAŽA

Naročnina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.
Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila
se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 116.

Maribor, dne 10. oktobra 1910.

Letnik II.

Gospodarsko delo v zimskem času.

Zadružna zveza v Mariboru, pri kateri je velanjenih dosedaj nad 100 zadrug na Spodnjem Štajerskem, želi v vsakem oziru notranjo poglobitev in izpopolnjenje zadružništva, želi pa tudi vzbuditi zanimanje za vse važne točke kmečkega programa, njen cilj je, pripraviti tla za razne vrste zadrug. Za uresničenje teh ciljev deluje že več let s prireditvijo zadružnih tečajev, kateri so se zelo dobro obnesli. Lansko leto je upeljala okrožne zadružne shode, katerih namen je, ustvariti tesno vez med funkcionarji zadrug v posameznih okrajih in jim dati priliko, se razgovoriti o zadružnih zadevah. Vse to delo bode izvrševala tudi v prihodnjih letih, skrbela pa bode še tudi za nadaljni razvoj zadružništva na Spodnjem Štajerskem. Splošno se opaža da načelstvo v vsem deluje v zadrugah, dočim nadzorstvo silno zane-marja svoje dolžnosti. Glavna krivda tiči v tem da se je dosedaj za nadzorstvo vse premalo skrbeo, nadzorstvo ni dobilo nobenih navodil in ni vedelo kako naj vrši svoje dolžnosti. Da se odpomore temu nedostatku, se je sestavil poslovnik za nadzorstvo, kateri se dobiva v zadružni tiskarni v Ljubljani. Vsaka zadruga naj bi naročila toliko izvodov poslovnika, kolikor ima članov nadzorstva. Da dobe člani nadzorstva navodila za pregledovanje knjigovodstva, da se sami seznanijo s knjigovodstvom, je potrebno, da se vrše posebni tečaji za nadzorstvo.

Meseca novembra se priredita dva taka tečaja, in sicer eden v Mariboru za člane nadzorstev zadrug iz sodnih okrajev Marenberg, Maribor, Sv. Lenart v Slov. gor., Gornja Radgona, Ljutomer, Ormož, Ptuj, Slov. Bistrica in Konjice. Drugi tečaj pa se priredi v Celju za člane nadzorstev zadrug iz sodnih okrajev: Rogatec, Šmarje, Celje, Vranksko, Gornjigrad, Slovenjgradec, Sevnica, Laško, Kozje, Šoštanj in Brežice. Tečaji bodo trajali dva dni in bo morala vsaka zadruga poslati v tečaj vsaj jednega člana nadzorstva. Zadruge, katere bodo hotele poslati več kakor jednega člana nadzorstva v tečaj, naj to prav kmalo javijo Zadružni zvezi v Mariboru.

Tečaj bo obsegal predavanja: 1. Dolžnosti nadzorstva na podlagi določb zakona, pravil in poslovnika. (Razlagale se bodo glavne točke zadružnega zakona, pravil in poslovnika za nadzorstvo ter pojasnevale s praktičnimi vzgledi.) 2. O občnih zbiorih, sejah nadzorstva in sestavi zapisnikov. 3. Na podlagi izdelanih knjigovodskih formularjev za posojilnice, katere bodo dobili udeleženci v roke, se bode izvršilo pregledovanje celega knjigovodstva.

Po novem letu se bodo vršila o priliki občnih zborov predavanja o raznih gospodarskih vprašanjih.

To je gospodarski program za zimsko dobo. Za posamezne prireditve je določeno sledeče:

Dne 23. oktobra se vrši okrožni zadružni shod v Petrovčah, dne 6. novembra shod v Zerovincih, dne 13. novembra okrožni zadružni shod v Šoštanju, dne 16. in 17. novembra tečaj za nadzorstvo v Mariboru, dne 20. novembra okrožni zadružni shod v Št. Lenartu v Slov. gor., dne 23. in 24. novembra tečaj za nadzorstvo v Celju, dne 27. novembra okrožni zadružni shod v Ptuj, dne 4. decembra okrožni zadr. shod v Rajhenburgu, dne 8. decembra okrožni zadr. shod v Šmarju, dne 11. decembra okrožni zadružni shod v Ljutomeru, dne 18. decembra okrožni zadružni shod v Poljčanah. V času od 9. do 14. januarja 1911 se vrši zadružni tečaj v Mariboru.

Nov udarec konjiškimi Slovincem.

„Narodni Dnevnik“ piše v svoji sobotni številki od dne 8. t. m. o nastavljenju učiteljice na konjiški okoliški šoli in podtika zopet preklicanim „klerikalcem“ krivdo, da je nastavljena učiteljica posilinenka, gospa Svetlinova, ker naši ljudje niso storili potrebnih korakov. Celjski liberalci zavračajo vsa taka učiteljska nameščenja na kmečke poslance. Vsi Slovinci pa dobro vedo, da so žalostnih razmer pri nameščenju takih učiteljic krivi celjski liberalci in zlasti naše učiteljstvo samo. Kako si naj vendar ne upajo nemškutarski okrajni šolski sveti z drznim čelom iskati le svojih renegatov izmed učiteljstva, ko dobro vedo, da je po izjavi zastopnikov slovenskega učiteljstva v „Lehrerbundu“ v Gradcu, učiteljskemu stanu celo všeč, če se ne ugodijo v učiteljskih zadevah opravičenim zahtevam slovenskih poslancev, ki storijo vse potrebne korake pri vseh nameščenjih, če se jih le pravočasno opozori.

Tudi v omenjenem slučaju so storili poslanci S. K. Z. vse korake, ki so le mogoči, dočim dr. Kurovec, ta slavn zastopnik liberalnega, ne pa narodnega učiteljstva, niti ni ganil z mezinem, da bi ugodno rešil ob takih prilikah slovensko šolsko vprašanje.

Konjiški okrajni šolski svet je v nemških rokah; to vedo liberalci, tako kakor mi. Znano pa je, da v vseh teh šolskih svetih niti okrajni šolski nadzornik ne prodere, če tudi predlaga najbolj vestne in pridne učitelje. Razmerje glasov je 4 proti 3; in pri

glasovanju ostane šolski nadzornik s slovenskimi zastopniki vedno v manjšini.

Že pred enim letom je bil ravno za nameščenje učiteljske moči na tej šoli hud boj. Tudi tedaj so poslanci S. K. Z. zastavili vse svoje moči, da so vrgli znano Roden, ki je bila prva v terni. Pri sedanjem nameščenju so bile v terni: prva zopet Roden, druga Svetlin, tretja Wester. Boj je veljal v prvi vrsti Roden, katero se je zopet posrečilo izpodrinuti. Deželni šolski svet se drži, ker je postavno vezan, skoro v vseh slučajih na terno. Potemtakem je pač jasno, da mora vzeti Svetlinovo ali gospo Wester. Naravno je, da je ugodil drugi, ker je že njen mož tam pomožni učitelj. Da je pa tudi posilinenka, to je zopet druga žalostna stran celega vprašanja. Ali so mogoče poslanci S. K. Z. krivi, da je med učiteljstvom toliko renegatstva.

O tej točki je treba jasnega razgovora, kajti v njej težijo najhujše hibe našega narodnega šolstva. Z vedno večjo žalostjo opazujemo, da se širi med nekdanj res narodnim učiteljstvom vedno več nemškutarstva in renegatstva. Krivdo temu pripisujemo v prvi vrsti učiteljski organizaciji spodnještajerski, ki si je v zvezi z nemškim Lehrerbundom postavila v prvi vrsti v svoj program razširjanje svobodomiselnega naziranja in boj proti klerikalcem, v katerih se vidi največje nasprotnike. Ker je ta slovenska organizacija tesno združena z nemško, stopa narodno stališče vedno bolj v ozadje, tako da goni organizacija sama omahljive, narodno nestanovitne člane učitelje v objem nemških nacionalnih tovarišev. Odtod izvira vedno večja četa učiteljev renegatov na Sp. Štajerskem. Organizacija slovenskih učiteljev ne vstreza nikakim narodnim zahtevam; jasno je pač, da bi tako mogočna organizacija, ki dela v drugih zadevah z velikanskim pritiskom in terorizmom na celo mirne elemente, lahko udušila, če bi le hotela, in če bi imela smisel za narodnost, vsak protinardni pojav med učiteljstvom. Toda tega ni nikdar storila; pod njeno zaščito se je osnovalo celo društvo učiteljev renegatov za Spodnji Štajer, ki dela v smislu Volksrata in sprejema v svoje vrste celo bivše člane slovenske organizacije, zlasti če se nudi kateremu kako učiteljsko mesto v okrajih, v katerih so nemškutarski okrajni zastopi. Začela se je torej korupcija, katere pa je najbolj kriva slovenska učiteljska zveza sama.

Če bi ne bilo takih elementov med učiteljstvom, bi ne imeli tudi v tem oziru pri nameščenjih nobenega boja, ker bi tudi nemškutarski okrajni šolski sveti morali nastavljeni slovenske učiteljske moči, kakor se je to godilo vedno poprej.

Kje je torej krivda teh žalostnih razmer, pri poslancih S. K. Z., ali v učiteljski organizaciji, ali

PODLISTEK.

Potepuh.

(Francoski epikal G. Perriere — prevel Št. M.)

To je bil mal, razcapan človek, komaj šestnajst let star, ki se je klatil po ulicah zdaj tu zdaj tam, in po noči polegal v jarke. Psi so ga oblagali na njegovih potih, moški so mu kazali pesti, ženske so metale za njim kamenje.

A on, dušo polno miru, se je smehljal. Bil je bogatejši od vseh bogatcev: nebo z vsemi svojimi žarki, polje z vsem svojim vonjem je bilo njegovo; njegov tudi svetli zrak, vijugasti potok na travniku in upanje, ta nevidni duh pomladi, ki ga je sklenil v svoje srce kakor v skrinjo.

Bil je srečen. Kadar je gladoval, je pel. Ljudje so ga imenovali potepuha.

Zgodilo se je, da je nekega dne tuja oblast Francoski napovedala vojsko.

Sinovi meščanov so ostali mirno za svojimi ognjišči, razvajeni od svojih mater.

Potepuh ni imel ne doma, ne matere in je kar vstopil v mornarico. Pridelili so ga veliki vojni ladiji, in ga odvedli daleč proti iztoku, v kraje, kjer so bila mesta — trdnjave, in tice pod nebom — kroglice pušk.

Dobil je bajonet na ramo, v roko puško, in nekega jutra, ko so že pred petelinjim petjem žvižgale kroglice, so ga poslali v bitko sredi med dvema starima Napoleonovcema v rožastih kamižolah.

Da ste ga videli v uniformi, ozko, sušično telo, strmo držečega pokonci, da bi si dal vojaških oblik, in kolneč kakor grenadir.

Pri prvem strelu puške se je ustrašil. Pri drugem zasmejal.

Ko je granata udrila konju v mečo in ga poškropila s krvjo, je zatulil: Živel cesar!

Ko je zazvenelo povelje k naskoku, je bil prvi za bobnarji, in ko se vseokrog padali ljudje kakor snopje, je tleskal v roke in z visokim glasom pel marseljezo . . .

Enkrat se je za njim utrgal gromovit strel. Brez glasu je obstal in se ozrl: ogromen, črn oblak je pokrival nebo.

To je bil top, ki so ga pravkar vzdignili na bližnji hrib.

Francozom je upadal pogum: ta kanona jim je prišla na pomoč, in na njen veliki glas, poln srdu, ki je odmeval kakor kladivo in potresal zrak kakor neurje, so zazveneli signali poveljnikov:

— Postoj!

In vsplamtele so cevi. Na desno in levo je bilo polje krito z mrtvimi in ranjenci.

Tisti, ki so ostali živi, so plezali po vseh štirih kakor živali od jarka do jarka . . .

— Vleži se, mladi fant! — je poveljeval stari sergeant.

On se ni zgani. Sam med padlimi, tresoč se po vsem telesu, je s rnel v top. Ah, da! vleči se — prijetna misel . . .

— Bum! — je ponovila pošast.

In to je bilo čudo! Zemlja se je stresla, žveplen duh je napolnil zrak.

Mladi vojak ni mogel več vstrajati!

Zagledal se je čisto malega nekega 14. julija večer na nekem javnem trgu. Bežal je sredi med raketami, užigal niti in se opajal v smodnikovem dimu, gromu in blisku . . .

Bile so kaj lične, te drobne „žabe“, ki so se razvijale v grme zlata ali šopke marjetice! . . .

Neumnosti bi bil počel zanje . . .

In bombe, te male bombe, ki so težko ležale na njegovih rokah, kako so se razpokale s silo, bluvajoč kolobarje ognja! — — —

— Bum! — je donelo napihnenih lic in poskakujoč od veselja.

A takih raket in takih bomb, kakršne so bile te-le, ki so frčale visoko, ni bil videl še nikdar, še nikdar!

— Bum! — Bum! — je stokal odmev.

Omamljen, opotekajoč se, je zagnal kamižolo v zrak, bijoč z nogami v tla in vpil:

— Imenitno! — Preimenitno!

Iztegnil je svoje male roke proti topu, kakor da ga hoče imeti, da bi se z njimi poigral . . .

Ravno se je odločevala bitka na vznožju griča. Da bi splezal nanj, se je moral upreti na noge in roke. V petih minutah je bil na vrhu . . .

Bil je pravi čas. Krog in krog hriba, obstreljenega od sovražnikov, ni stal nihče več.

A gosti oblak je plaval venomer, nevidno bruhajoč pogubo, in pošast je kadila, s krvavim žrelom zevajoča, kot da čaka, ali ji ima kdo še kaj povedati . . .

Na zemlji je ležala granata havbiče. Potepuh jo je pobral in jo skrivaj potisnil v cev . . . Strel se

pa v Narodni stranki, ki zavira celo stremenje poslancev S. K. Z. po lastnem deželni šolskem svetu, ki bi lahko take kriče krivice odstranil za vedno? Odgovora nam na to vprašanje ni treba dajati; zares narodno učiteljstvo bo nam priznalo edino pravilno stališče v šolskih zadevah.

Vedno na delu.

Zopet imamo za sabo nedeljo in zopet lahko beležimo lepe uspehe naše organizacije. Vsepovsod, kjer so se vršila naša zborovanja, je bilo mnogo navdušenja za našo sveto stvar. Dokler imamo za sabo tako ljudstvo, se nam pač ni treba bati za bodočnost slovenskega naroda.

Hoče.

Včeraj, dne 9. t. m. se je vršil pri nas občni zbor „Bralnega društva“. Po večernicah se je zbralo lepo število udeležencev pri g. Roj kotu. Predsednik preč. g. dekan Grušovnik je otvoril zborovanje in dal besedo g. dr. Leskovarju, ki je govoril o pomenu in važnosti Bralnega društva ter vspodbujal k mnogobrojnemu pristopu. Vsi navzoči so nato res pristo pili k društvu; h koncu se je izvolil nov odbor.

Tudi mi se strinjamo z željo slavnostnega govornika: Naj društvo procvita in obnese obilo sadu v korist društvenikov, slovenskega ljudstva in lepe naše slovenske domovine.

Sv. Vid nad Grobelnem.

Zborovanje našega „Kmetijskega bralnega društva“ včeraj 9. t. m. se je dobro obneslo. V gostoljubnih prostorih g. župana Sivka se je zbralo po večernicah obilo občinstva. Urednik Kemperle je v daljšem govoru označil pomen naše izobraževalne organizacije in vspodbujal k mnogobrojnemu pristopu k društvu. Njegove besede so padle v sprejemljivo srca in upamo na pomlajenje našega prepotrebne društva. Zborovanje je otvoril č. g. kaplan Rampre, zaključno besedo je pa imel društveni predsednik g. Cerovšek iz Vodreža.

Ciršak.

V nedeljo, dne 9. t. m. sta se posvetovala poslanec dr. K. Verstovšek in g. Žebot, z odborniki obeh občin, Ciršaka in Selnice ob Muri, o važnem šolskem vprašanju za ti dve občini ob skrajni slovenski meji. Radi rešitve tega velevažnega vprašanja so naprosili odborniki, kateri so bili polnoštevilno navzoči, poslanca dr. Verstovška, da nadaljuje svoje začetno delo.

Politični pregled.

Goriški deželni zbor.

Goriški deželni zbor je bil dne 8. oktobra zaključen.

Češko-nemška sprava.

Dne 7. t. m. sta imela oba pododseka nacionalno-politične komisije za češki deželni zbor seje. Posebno važna je bila seja drugega odseka, kateri se je bavil z vprašanjem novega deželnega volilnega reda za češki deželni zbor. Mladočeški poslanec dr. Körner je stavil predlog za uvedbo splošne splošne in enake volilne pravice za češki deželni zbor. Takoj mu je odgovoril namestnik Coudenhove, da vlada odklanja uvedbo splošne in enake volilne pravice za češki deželni zbor, ker smatra, da so naloge, ki jih izvršuje deželni zbor, popolnoma druge, kakor pa one, ki pripadajo državnemu zboru in da zaradi tega za deželne zbore nikakor ne gre prezreti posamezna interesirana in obdačena zastopstva. Pač pa je vlada pripravljena priznati onim krogom, ki so dosedaj še brez vsakih pravic v deželnem zboru, gotov vpliv na sestavo deželnega zastopstva, nikakor pa to ne sme iti tako daleč, da bi ti novi krogi, ki bi bili poklicani s sprožil z velikanskim ropotom. Steber ognja je vstal v zrak, ga odel, mu polizal roke in obraz, ga oslepil in opijanal, da je zatulil.

Pobral je drugo granato in se skrohotal na ves glas.

Na to tretjo, deseto, dvajseto . . . vseh sto, ki so se nahajale tam, raztresene v krvi in blatu, in vse so šle tisto pot kot prva.

To je bil mameč šum, hrib se je zdel vulkan, potepuh vrag in nebo ognjen kotel . . .

. . . To je trajalo blizo eno uro, kar mu nekdo položi roko na ramo, da se obrne in se zavzame.

Pred njim je stal človek, z zlatimi portami našit, klobuk v tri voglje na glavi in zaslužni križ na prsih.

— Ti si sam, mladenič?

— Sam, general — je jecljal boječe in sklepal roke, da bi ga prosil odpuščanja.

— Že dolgo?

— Morša . . .

— Veš, kaj si pravkar storil? — je vprašal general z ginjenim glasom

S trdo roko si je snel zaslužni križ in mu ga pripel na prsi, njemu, ki je bil zmršen, črn in ožgan, ki je gledal kakor zver in jokal vroče solze po neumnem, ne da bi vedel, zakaj . . .

— Ti si pravkar dobil bitko! — je dostavil general in objel potepuha čez pas.

ni k volilni pravici, mogli majorizirati stališče davkoplačevalcev. Iz tega stališča je vlada tudi proti uvedbi volilne pravice propore sistema. Pač pa je vlada pripravljena pogajati se in razpravljati, ako se stavijo drugi pogoji.

Dr. Pergelt umrl.

Znani nemški poslanec dr. Pergelt je umrl. Bil je v 58. letu svoje starosti, ter je igral med češkimi nemškimi poslanci vodilno vlogo.

Poveljstvo XVI. vojnega zbora v Mostaru.

Iz Dunaja se poroča: Poveljstvo XVI. vojnega zbora, ki se je nedavno preselilo iz Zadra v Dubrovnik, se trajno preseli v Mostar.

Beda bosanskih mohamedanskih izseljencev na Turškem.

Neki potnik opisuje v „Hrvatskem Dnevniku“: Izseljenci žive v največji revščini. Dela in zaslužka je malo, a kar daje turška vlada starim in bolnim, ni dovolj za življenje, a preveč za smrt. Naseljujejo se Bosanci v Skoplju in vse do srbske meje, češ, da si tako Turčija zagotovi zveste podanike na tej vroči zemlji. V mestih so jim že zgradili nekaka človeška bivališča, a zunaj po deželi žive v šotorih in kolibah, takorekoč pod milim nebom, zemlja pa je le goli kamen. Kaj bo z njimi po zimi? Najslabše krajevne in socialne razmere v Bosni pomenjajo pravi raj nasproti razmeram, v katerih žive ti nesrečniki, zapeljani k lahkomišljeni izselitvi po srbski propagandi, kakor se to vobče priznava.

Raznoterosti.

Zlatomašnik in šolski svetnik vlč. gospod Ivan Krušič se počuti v zadnjem času jako slabo. Priporoča se sobratom v molitev.

Imenovanje. Za finančnega konceptnega praktikanta v Ptuj je imenovan absolvirani jurist Konr. Smid.

Iz šole. Razpisano je mesto definitivnega učitelja na petrazrednici pri Sv. Jakobu v Slov. gor. Prošnje do 25. t. m. — Na trirazrednici v Prihovi pri Konjicah je razpisano mesto definitivnega ali provizoričnega učitelja. Šola je v III. krajevnem razredu. Prošnje do 30. oktobra.

Ptujski okrajni odbor in slovenska obstrukcija v deželnem zboru. Dne 4. oktobra se je vršila seja okrajnega odbora v Ptuj. Kako leži tem vsenemškim gospodom upravičena taktika naših poslancev v želodcu, se vidi iz tega, ker so črtali mnogo podpor, ki niso z obstrukciji v nobeni zvezi. Cestarjem se znižalo število službenih dni, in torej tudi plačilo, kmetje bodo pa vozili po blatnih cestah. Preložitev nekkih klancev se opusti. Okrajni odbor se izgovarja, da mu manjka za leto 1910 okroglo 62.000 K. Lepo gospodarstvo, katerega pa niso zakrivali naši poslanci, ampak ptujski „Nemci“ sami!

„Štajerc“ besni. Odločen nastop naših poslancev za slovenske pravice je popolnoma zmešal spodnještajersko nemškutarijo. Njeno trobilo „Štajerc“ hoče po znani maniri na razne podle in nesramne načine dokazati, kako ogromno škodo trpi slovenski kmet radi obstrukcije. Naše ljudstvo je preveč zavedno in bi ga žalili, ako bi zavračali nemškutarske laži. Saj itak vsak naš mož ve, da je žalostni gospodarski položaj v deželi zakrivila ravno tista nemško-nacionalna večina, ki ji pripadajo tudi voditelji vseh štajerčijancev: (Ornik, Wastian, dr. Negri, Langer in drugi, ker je z lahkomišelnim ravnanjem pahnila deželo v milijone in milijone dolgov. Ravno tako tudi vsakdo ve, da so naši poslanci, če niso drugega dosegli, vsaj preprečili za enkrat nove davke, ki bi jih večina gotovo naložila; da bi pokrila deficit. Konečno bi pa morala hlapčevsko-ponižna nemškutarija vedeti, da se je naše ljudstvo naveličalo delati tlako raznim nemškim in nemškutarskim mogotcem, ter noče več pobirati drobtinice, ki odpadajo iz njihovih bogato obloženih miz, ampak hoče biti popolnoma enakopraven činitelj v deželi, ki ima vse dolžnosti, a tudi vse pravice. Da bodo naši čitatelji videli, koliko so vredni „Štajerčevi“, napadi in na kakšnem glasu je ta smrdljivi list drugod, navajamo naslednjo notico, ki jo prinaša celovski „Mir“ od dne 8. t. m.: „Laž ima kratke noge! To izkuša „Štajerc“ od številke do številke. Toliko laže, da že od ene številke do druge pozabi, kaj da je lagal. Samo par primer: Najprej je „Štajerc“ lagal, da so vse slovenske posojilnice združene v nemški centralkasi. Potem je to laž hotel razširiti še na slovenske — čuťte! — štajerske posojilnice in je prerokoval tudi njim polom. Koj v naslednji številke (38.) pa je moral objaviti že par popravkov; zato se ni upal več trditi, da so vse slovenske posojilnice udeležene pri polomu, ampak je to laž skrajšal v sledečo: „Res je, da je cela vrsta slovenskih posojilnic udeležena pri tem polomu.“ Poneže, ko je moral „Štajerc“ objaviti zopet par popravkov, je trdil samo še, da so koroški klerikalci kmečkemu ljudstvu pokradli okroglo štiri milijone in je oropal. Torej nič več Slovenci, kakor je prej trdil, ampak samo še — koroški klerikalci. Seveda je tudi ta trditev laž. Revizorji so dognali, da Nemec Weiss ni niti vinarja ukradel, niti za vinar koga oropal, ampak se je samo zašpekuliral. Govoriti se more tudi le o treh milijonih. Toda „Štajerc“ ne more zapisati nobene trditve, ne da bi se zraven pokuril! In takemu lažnjivcu še — seveda samo neiz-

obraženi, nazadnjaški nemčurji — verjamejo! Za te nemčurske bačke bi smel „Štajerc“ zapisati tudi kaj takega: „Včeraj je bil sodni dan in vsi Slovenci so bili v pekel obsojeni, vsi nemčurji pa bodo šli kar v nebese!“

Razglednice nemškega šulterajna in Südmarke. Ti dve društvi izdajata mnogo vrst razglednic, ki se prodajajo v korist obeh društev tudi po mnogih trgovinah na Slovenskem. Gotovo je, da se smpatje še kdo v naglici spozabi in kupi tako razglednico in s tem prispeva za fond, ki uničuje naš narod. Dobro bi bilo, ko bi „Slovenska Straža“ izdala več vrst razglednic, na primer slike naših ogroženih krajev, kakor St. Ilj, St. Lenart, Muta, St. Jakob v Rožu, Velikovec itd. Mnogo naših somišljenikov še tudi ne rabi žigalnice „V korist obmejnim Slovincem“, ter raje kupuje švedske. Poslužimo se pri nakupu blaga, od katerega ima dobiček „Slovenska Straža!“ Bodi mo zavedni in ljubimo svojo materinščino ter lepo našo zemljo!

V Kocbekovi koči pod Ojstrico (je bilo letos 150 oseb, od teh 112 Slovencev in 38 Nemcev. Drugače je bilo: 6 vodnikov, 5 nosačev, 50 nečlanov turističnih društev, 44 dijakov z legitimacijami, 32 članov SPD, 8 D. u. ÖAV, 2 ÖTK in 4 ÖAK. — Lani je bilo 114 obiskovalcev.

V Frischaufovem Domu na Okrešlju je bilo letos 458 oseb, lani 452. Od teh je bilo: 289 Slovencev, 29 Čehov, 3 Hrvati in 137 Nemcev. Po društvih: 133 SPD, 29 D. u. ÖAV, 6 ÖTK, 1 ÖAK, 1 HPD in 1 Alpenrose z Dunaja, 52 dijakov z legitimacijami in 235 nečlanov. Iz Nemčije so bili 3, iz Turčije 1, in drugi vsi iz Avstrije.

Pastor dr. Hegemann — ogoljufan. Listi poročajo, da je pastorja Hegemanna, ki je znan po svojem losvonromovskem „delu“, neka družba, ki so ji pripadali grof Gvidon Auersperg, agent Karl Weiss in z Dunaja ubegli advokat dr. Walter Brix, ogoljufali za več tisoč kron. Nimajo veliko sreče protestantovski pastori s prusovskimi tisočaki.

Pripravljajmo se za ljudsko štetje! Goriški Slovenci so spregovorili na veličastni manifestaciji in se svečano obvezali, da bodo neizprosno in v soglasju kakor en mož delali na to, da prideta eksistenca in zavednost našega ljudstva na ljudskem štetju do prave afirmacije. In mi, štajerski Slovenci, ki smo si priborili časten glas o naši zavednosti in odločnosti — mi naj bi zaostajali za brati v Gorici? To ne sme biti, ampak pokazati se moramo goriškim bratom vredne sobojevnike. V ta namen mobilizujmo svoje vrste in pripravimo se kar najodločnejše na veliko bitko!!

Argentinsko meso v Avstriji. V Trst pripejje dne 16. t. m. neka velika trgovska ladija veliko množino, 25.000 kg, mesa iz Argentine. To meso bo dne 18. t. m. že na Dunaju, kjer bo na drobno razprodajo prevzela dunajska velika mestna klavnica. Meso se prevaža v zmrzlem stanju.

Civilnosodnijskih depozitov je na Kranjskem 18.243.213 K, na Primorskem 37.437.539 K, na Štajerskem 100.051.438 K, na Koroškem 23.368.230 K, v Dalmaciji 8.920.151 K, v celi Avstriji skupno K 1.042.358.656.

Draginja živine in mesa. Po mestih vedno huje kriče, kako neznosno je postalo meso drago. Kmeti sicer priznamo, da ima živina lepo ceno, toda o odiranju nič ne vemo. Ko bi ljudje po mestih le vedeli, koliko potrebuje živina krme, da se izredi za 1 kg, bi kmalu utihnili. Ker se na dunajski trg v zadnjem času zadosti živine prižene, so šle cene nekoliko nazaj. Po pritisku meščanov se je odprla rumunska meja za uvoz zaklanih živali, kar pa ni cen zmanjšalo. Sedaj hočejo se odpreti vrata argentinskemu mesu. Vlada namerava dovoli uvoz 10 milijonov kg govejega mesa iz Južne Amerike proti carini 30 vin. od 1 kg. Dobila bi same carine od tega 3 milijone kron. Meso bi bilo ceneje 50 vin., kakor od domače živine. Posebna komisija je šla iz Dunaja meso pokušati v Trst, če bo dobro za Dunajčane. Že prva poročila niso bila posebno ugodna. Saj so sami izvedenci povedali, da bi bilo to meso podobno onemu volov druge in tretje vrste, kar je precej slabo. Možje, ki so bili sami v Argentini, se norčujejo iz vse akcije. Dunajčani so razvajeni z mesom najboljših volov. V Argentini koljejo le suho živino iz paše. Meso mora čez zemeljski ravnik, kjer je vedno huda vročina. Da se v večmesečni vožnji ne pokvari, mora v hladnih prostorih popolnoma zmrzniti. Tako meso je k večjemu še za golaš dobro, za juho pa prav za nič. Revni sloji morajo pa ravno juho imeti. Onega finega okusa ne bo meso iz tujih dežel nikdar imelo, kakor ga ima naše domače. Res bi se precej poznalo na našem trgu, ko bi prišlo na trg naših dežel meso od 30—40.000 tisoč tuje govedi in cene bi živini padle, ko bi to trajno ostalo. Za Argentinijo je ta množina neznatna, ker izvaža že sedaj na leto meso od 600.000 govedi. Čudno je pri tem, da liberalci in pa socialni demokrati vedno vpijejo, kadar da država kako podporo za povzdigo živinoreje ali pa sploh za kmetijstvo. Ravno ti bi morali z vsemi močmi pospeševati živinorejo, da bi bilo zadosti dobre domače živine in tako meso po ceni. S tem bi dobili obrtniki največ zaslužka in delavci dobro plačo. Kar kmet dobi, vsem zaleže.

Skoro pol milijona kovinarskih delavcev brez dela. Pogajanja med delodajalci in zastopniki kovinskih delavcev so ostala brezuspešna. Zato bo kovinsko delavstvo v Nemčiji izključeno od dela. V Berlinu bo brez dela 75.000 do 100.000 kovinskih delavcev, v celi Nemčiji 300.000 do 400.000 kovinskih delavcev.

Štajersko.

Slovensko gledališče v Mariboru. Vsled nepričakovanih zaprek se v nedeljo dne 16. t. m. ne more uprizoriti znana češka drama „Žetev.“ Mesto tega se bo prednašala na splošno željo originalna slovenska drama „Lepa Vida“, ki jo je spisal štajerski prvobojevnik dr. Josip Vošnjak. Slavno občinstvo opozarjamo, da se bo „Žetev“ v letošnji sezoni gotovo igrala in se momentano samo preloži na poznejši čas. Upamo, da bo občinstvo radevolje prihitelo k „Lepi Vidi“, ki je ena redkih naših domačih dram.

Maribor. Plesne vaje, katere priredi letos zopet Slovensko trgovsko in obrtno društvo v Mariboru, se pričnejo v četrtek dne 14. t. m. ob 8. uri zvečer v mali dvorani Narodnega doma. Opozarja se zato cenjene gospode in dame na to prireditve. Plača se za celi tečaj le K 6. Na poznejše oglase se ne bo oziralo.

Maribor. Umrla je danes dne 10. oktobra gospa Josipina Kosar, rojena Vok, hišna posestnica v Mariboru. Pogreb bo v torek popoldne.

Celje. Prihodnjo nedeljo dne 16. t. m. bo prevzvišeni gospod knezoškof posvetil dva nova oltarja pri sv. Jožefu nad Celjem.

Celje. Zastrupil se je dne 6. t. m. infanterist Janez Gros, rojen v mislinjski občini, ki je prišel še komaj pred par dnevi k vojakom. V Celju se jako množijo samoumori med vojaštvom.

Glasbena šola v Celju. Podružnica Glasbene Matice v Ljubljani, naznanja, da prične redni pouk v glasbi (glasovir, gosli, teorija in drugi instrumenti) dne 17. oktobra t. l. Učenci se sprejemajo v soboto dne 15. in v nedeljo dne 16. oktobra, vsakokrat od 11. do 12. ure, v čitalnični knjižnici Narodnega doma v Celju.

Ptuj. Neka Marija Futovič iz Bednja na Hrvaškem je prodala ptujskima trgovcema Rechnitzerju in Mozesu dva soda govejeja loja. Ker se je Rechnitzerju zdel loj nepristen, ni hotel vsega izplačati, ampak je poslal loj na preizkušnjo na graško preizkuševalnico za živež. Tam so spoznali, da je k loju primešanih mnogo kvarljivih, nezavžitnih tvarin, ki so škodljive zdravju.

Ptuj. Osebnost. Namesto dr. J. Mauczka, ki je prestavljen v Maribor, pride na Ptuj za okrajnega zdravnika dr. Fr. Baek iz Gröbminga. Može je trd Nemec, a ima opraviti s samimi Slovenci! Nič bi se ne čudili, če bi nam naša vlada poslala kitajskega zdravnika. Tako dela naša vlada z nami Slovenci!

Ptuj. Šulferajnska šola na Bregu pri Ptujju je že pod streho. Govori se, da postavijo nekje v bližini tudi veliko šnopsarno. Kako srečni bodo Brežani, ko dobijo tako vse, kar je potrebno za nemško kulturo!

Konjice. Včeraj v nedeljo dne 9. oktobra se je vršila v prostorih okrajnega zastopa protestantska služba božja. Škoda, da si ni nobeden od okoliških kmetov ogledal tiste konjiške kmečke prijateljke, ki so bili navzoči pri tej lutrovski službi božji, a radi sprejemajo denarje slovenskih katoliških okoliških kmetov. Skandal pa tudi je, da je dal naš okrajni zastop svoje prostore, za katere plačuje cel konjiški okraj, na razpolago našim najhujšim verskim in narodnim nasprotnikom. Bo treba enkrat prav pošteno zaropotati.

Sv. Barbara v Halozah. (Dopis uredništva.) Od več strani so nam došle pritožbe radi pletarske šole. Ne moremo jih priobčiti, ker se nam zdi pletarska šola za Haloze velike važnosti in ker nečemo veljati za načelne nasprotnike takih obče-koristnih naprav. Najodločneje pa moramo protestirati proti zlorabi takih naprav v strankarsko-samoljubne namene posameznikov. Mi silno radi odkrito označimo zasluge, ki jih ima posameznik s svojim delom med ljudstvom. Nikakor pa ne moremo pripustiti, da bi se kako „narodno-izobraževalno“ delo vršilo na kaki vsemu slovenskemu ljudstvu zoperni podlagi. Vsako propagiranje liberalizma s takimi šolami bomo strogo kontrolirali. Brezdomno je, da so se naši poslanci že od nekdaj silno potegovali za pletarsko šolo v Halozah. Osnovala se ni, ker so bile razmere neugodne in je država vsak naš napredek siloma zadrževala. Po dolgem trudu jo sedaj vendar imamo. Opozarjamo pa radi tega odločilne faktorje, da bi nikakor ne poskusili propagirati v teh zavodih zastarelega liberalizma. V tem slučaju se mora obrniti naš apel v prvi vrsti na sedanjega ravnatelja. Slišimo, da je razširjanje liberalnih celjskih listov med gojenci šole zelo udomačeno. Brez ozira na to, da imamo spodnjoštajerski Slovenci zadostno število narodno-izobraževalnih listov, ki bi morali v prvi vrsti dominirati v vseh slovenskih hišah, se nam zdi propaganda liberalizma zelo škodljiva. Ne samo, da postanejo z liberalnim duhom prežeti gojenci nepožrtvovalni in nasproti prirobnemu ljudstvu oholi, moramo zabeležiti, da se edino naša inteligenca trudi z izobrazbo našega ljudstva. In to ni samo časovnega pomena. To znači, da je edino voditelj, na katerem bazira delo katoliških narodnih voditeljev, pravi. Radi tega ponovno opozarjamo, da bi bil vsak korak proti nam usodepoln, ker z gotovostjo se lahko računa, da pletarska šola ne bo izhajala, ako bo postala filijalka liberalizma. Brez ovinkov povemo merodajnim gospodom, da je vprašanje o obstoju ali propadu pletarske

šole ležeče samo v treznem, nepristranskem vodstvu. Kakor hitro se bi hotelo spraviti pletarsko šolo na pot vzgojevališča smešnega liberalizma, tako hitro je razpad tu, ker zavod liberalizma si ne bo priboril nikoli zaupanja in bodo odpadli še oni maloštevilni, ki drže sedaj vso zadevo na dobrih nogah. Zato pamet in pozor!

Sv. Lenart v Slov. gor. V pisarni tukajšnjega občinskega urada sedi neki Karl Schifko (to ime se ne sme „živko“ izgovoriti!), ki veliko misli o sebi. V dokaz temu sledeči dve dogodbi: Pred 14 dnevi so dobili vsi tukajšnji obrtniki in trgovci pouk od okrajnega glavarstva potom občinskega urada. Glasom tega pouka morajo imeti obrtniki in trgovci posebno evidenčno knjigo za svoje vaje in pomočnike. Te dopise bi moral naš Karl strankam na dom izročiti. Nekaterim je to tudi storil, druge pa si je dal kar v sredi najhujšega dela v občinsko pisarno poklicati ter jih je tam brez vsega povoda oštel ter med drugim rekel: „Jaz vas dam 24 ur v luknjo zapreti ali pa plačate 10 K kazni.“ Neko drugo stranko, katera je baje pozabila pravočasno naznaniti svojega vajenca, je nahrulil: „No, ali ste si prinesli seboj večerjo, vas bom zaprl.“ Škoda je prostora, da bi mi tega moža tukaj prijekali, pač pa si dovoljujemo na šentlenartski občinski odbor, zlasti pa na gosпода župana Jožefa Sedmeka vprašanja: 1. Ali ima njegov pisar Karl Schifko res pravico z strankami tako obče-vati in jim celo denarne in telesne kazni pretiti? 2. Ali hoče potrebno ukreniti, da ne bodo občani in davkoplačevalci izpostavljeni takemu postopanju občinskega pisarja Karla Schifkota? Opozarjamo, da, ako se ne bo temu popolnoma ugodilo, potem bodem že druge strune napeli.

Vransko. Deželna poslanca dr. Ivan Benkovič in Alojzij Terglav zborujeta dne 16. t. m. na Vranskem po rani sveti maši v gostilni pri Gorogvancu. Volilci udeležite se mnogotesevilno.

Brinjeva gora. Pri deklinškem shodu je predlagala Ana Nemčič, da se pobira za „Slovensko Strajo.“ Amalija in Mimika Volčič ter Ivanka Klančnik so nato nabrale kot Slomškov dar 14 K. Živela probujena dekleta!

Bela žena. V Sečah pri Konjicah je umrla po dolgotrajni bolezni M. Pintar, nekaj dni po ženini smrti pa je umrl tudi njen mož Franc Pintar, ki je bil v konjiškem okraju edini rešetar. — V Konjicah pa je umrl te dni po vsem konjiškem okraju dobro znani Bezenšek, gospodinjam znan pod imenom „Bačko.“ — Na Čretežu je umrla 86letna Mar. Strgar, pokopal jo je častiti gospod župnik Arzenšek. — Na Stranicaah pa je umrl trgovski pomočnik Anton Bornšek. — V Bohorini pa se je od svojecev poslovila vrla gospodinja Goremakova.

Vlak povozil dva konja. V soboto, dne 8. okt. je med Spielfeldom in Gersdorfom povozil ljutomerski vlak ob treh popoldne dva konja, ki sta bila last nekega tržana iz Ernovža. Hlapec je baje zaspal na vozu, ko je peljal čez železniški tir in ni opazil prihajajočega vlaka. Enemu konju je porezal vlak vse štiri noge, drugemu pa je noge samo polomil. Konja sta bila vredna 1400 K.

Graški advokat aretiran. V pristno nemškem Gradcu vlada res najlepša morala. Nemci tako radi naglašajo svojo poštenost in moralo, če pa pogledamo v faktično življenje, tedaj vidimo ravno nasprotno. Pred par dnevi so v Gradcu zaprli nekega nemško-nacionalnega advokata — in že poročajo zopet, da so uvedli zopet proti ondotnemu advokatu dr. Schaleku preiskavo zaradi zločina goljufije po par. 197 kazenskega zakona. Sodišču ga še niso izročili, ker je bolan. Res lepe razmere v nemškem Gradcu, na katere mora biti nemški „kulturvolk“ imenitno ponosen!

Gradec. V petek, dne 7. t. m. se je ustrelil sin nekdanjega župana v Eggenbergu, Alojzij Daniel. Potrdili so ga namreč spomladi k vojakom, in bi bil moral v petek, dne 7. t. m. odriniti k 27. pešpolku, kamor so ga odločili. Strah pred vojaško službo si je vzel Daniel tako k srcu, da je bil v zadnjem trenutku čisto zmeden. Ker ni imel sam samomorilnega orožja, se je podal k nekemu prijatelju, vzel samokres iz pisalne mize ter si pogljal kroglo v levo stran prsi pod srem. Prepeljali so ga v bolnišnico usmiljenih bratov, kjer je v par urah umrl. Ko je oče Jurij Daniel to zvedel, da se je njegov sin ustrelil, se je tako prestrašil, da ga je zadel mrtvoud; živ je še, a težko, da bo okreval.

Revolucija na Portugalskem.

Na Portugalskem je zavlada republika. Kakor smo označili v zadnji številki, tako se je tudi zgodilo: nova vlada je začela brutalno nastopati proti katoliški cerkvi. V Lizboni je prepovedano hoditi duhovnikom v njihovem habitu na ceste, vse kongregacije so razpuščene in redovniki dobijo ukaz, zapustiti deželo tekom 24 ur. Naznanja se tudi ločitev cerkve od države in pripravlja se lažiranje šole. Tako se vršijo pod masko boja za svobodo in prostost najhujša barbarstva.

Kaj bodo rekle druge države k vstaji in proglazenju republike, se z gotovostjo še ne da reči. Kakor se čuje, je angleška vlada vedela za namene revolucionarcev in se sedaj ne bo nič postavila za kralja in njegovo hišo. Republikanski voditelji odkrito priznavajo, da je angleški kabinet vedel za prekucijske predpriprave in vlada ni izdala še nobenega tozadevnega dementija. Druge države bodo ostale bržko-

ne mirne in nov režim bo izvajal konsekvence po znanim rektu: Qui tacet consentire videtur.

Kralj na varnem.

Kakor smo že zadnjič trdili tako se je tudi zgodilo: Kralj Manuel je z vso vladarsko hišo na varnem. Pripeljal se je z angleško vojno ladjo — z vednostjo revolucionarcev — v Gibraltar, kjer se sedaj nahaja. Kakor pišejo listi, kralj ne smatra svojega položaja ravno za tragičnega in se mirnega srca pripravlja za stalno bivanje na Angleškem. Listi imajo sicer najnovejša poročila, ki pravijo, da se hoče vrniti Manuel na Portugalsko, a vsa zadeva je zelo neverjetna.

Tolstovrška slatina.

Četrť ure od Guštanja na Koroškem je pod Tolstim vrhom vrelec kisle vode ali slatine. Znan je kot izborna zdravilna voda že od nekdaj, in ljudje si pripovedujejo o njem razne pravljice o „božjih deklah“ (vilah), ki so zajemale tukaj vodo in sirom sveta zdravile ljudi z njo; o neki veliki kači, ki je bila baje kraljica kač, ki je ležala zvita ob vrelec ter je le dobrim ljudem puščala zajemati vode, a če je prišel k vrelec hudoben človek, je kača zažvižgala, da se je čulo skoz skale in čez brege, in takoj je prilezlo vse polno kač, ki so branile vrelec, da se mu ni mogel hudoben človek niti približati. In še več drugih sličnih pravljic je znanih o vrelec Tolstovrške slatine. Te pravljice jasno spričujejo, da so ljudje že od nekdaj visoko čislali znano Tolstovrško slatino radi njene izborne zdravilne moči.

Vrelec daje le malo vode — na minuto le po 2 do 3 litre — a voda je oglečeve kisline polna alkalno-muriatična slatina, to je, vsebuje zelo mnogo zdravilnih rudninskih snovi, in je mnogo boljša, kakor pa slatina iz vrelcev, ki dajejo sicer mnogo vode, a so slabe, rudninskih snovi prazne kisle vode. — Že dalj časa se prodajajo pod naslovom „Naravna slatina“ kisle vode, katerim se pa umetno — podobno, kakor pri izdelovanju sodavice — prida ogljikova kislina. Kaj pomaga, če kislina voda, ki jo vliješ v kozarec samo, ali k vinu močno zašumi, to je umetnim potom primešana ogljikova kislina izpuhti, ko pa ostane potem le slaba, rudninskih snovi prazna voda. Tolstovrška slatina pa izvira neposredno iz skale in se polnijo steklenice kar iz skalnega vrelca. Vsakdo se lahko na mestu studenca prepriča, da se Tolstovrška slatina na noben umeten način ne izdeluje, marveč, da je čist skalni vrelec in zasluži Tolstovrška slatina kot resnično naravna kislina voda prednost pred vsemi drugimi kislimi vodami, kojih mnoge so umetnim potom napravljene, ki sicer močno šumijo (mozirajo), a so le slabe, rudninskih snovi prazne vode.

G. prof. Mittereger je konštiral v 1000 delih Tolstovrške slatine sledeče:

kalijev sulfat	4.30 mgr.
kalijev klorid	67.10
natrijev klorid	432.—
natrijev karbonat	795.—
magnezijev karbonat	98.70
kalcium karbonat	237.50
železni karbonat	0.37
glin	7.75
kremenčeva kislina	0.9
svota stalnih sestavin	1651.72 mgr.
prosta ogljikova kislina	1785.32

volumni odstotki 90.6%.

Temperatura vrelca 10 stop. C.

Tolstovrška slatina vsebuje torej kot glavne sestavine: natrium, klorid, natrium, magnezij in apno v sestavinah z ogljikovo kislino.

Tolstovrška slatina je uvedena dosedaj v Dunajskem novem mestu, Celovcu, Beljaku, Zgornjem Koroškem in Zgornjem Štajerskem. Radi njene izborne zdravilne moči jo rabijo tudi po bolnišnicah in klinikah (v Beljaku i. dr.). Odlikovana je bila Tolstovrška slatina na mednarodni razstavi v Inomestu 1896 in na zdravstveni razstavi v Dunaju 1899. Imenitni zdravniški strokovnjaki so izrekli laskava priznanja, da ima Tolstovrška slatina izborna zdravilna moč, ker vsebuje velike množine zdravilnih rudninskih snovi. Izmed mnogih priznanj navedemo le eno.

Cesarski svetnik medic. dr. Franc Wikulill, ki je Tolstovrško slatino leta in leta preizkuševal, piše o njej sledeče: „Učinek: Tolstovrška slatina pospešuje prebavljanje, tek, odvajanje vode in blata, in ojačuje vdihavanje in izdihavanje ter se naj uporablja kot namizna pijača in kot zdravilo.“

Listnica uredništva.

Novacerkev. Ker prizadeti gospodje ne marajo takih pohval, zato oprostite, da ne objavimo.
Sv. Barbara v Halozah. Nekoliko spremenjen dopis priobčujemo danes, drugo pride. Hvala lepa!

Umetni zavod za slikanje na steklo
Maks Tušek : Ljubljana
Sv. Petra nasip št. 7

se priporoča preč. duhovščini in cerkvenim predstojnikom za izdelovanje slikanih cerkvenih oken, in vse v to stroko spadajoča dela po najnižji ceni.

Načrte in proračune na razpolago.

Vage

za vagone, voze (mostne), centimalne, škalove, decimalne, za živino, tablicove in vsake druge vrste za gospodarske in obrtniške namene izdeluje ter priporoča po nizkih cenah

Jos. Kaláb,
tovarna za vage,
Brno, Zidenice Moravsko.
80 slovenska obrt.

Tovarniška zaloga

vsakovrstnega papirja, pisalnih in risalnih potrebščin, trgovskih knjig na debelo in drobno pri
Goričar & Leskovšek, Celje

Graška ulica šte. 7.

Lastna zaloga šolskih zvezkov, risank in risalnih skladov po novih predpisih. — Zaloga vseh tiskovin za urade.

XXXXXXXXXX

Ceciljanec — organist cerkvenik, lahko tudi tajnik pri občini ali v posojilnici, želi službo sprejeti. Naslov [pove uredništvo tega lista. 138

XXXXXXXXXX

Ne pozabite na „Slovensko Stražo“.

TRGOVCI!

Ne pustim potovati ker preveč stane, prodajam pa po ceni ker ne pustim potovati. Obrnite se torej pisмено ali osebno in zahtevajte vzorčne pošiljke.

Narodna veletrgovska hiša

R. Stermecki v Celju.

Veletrgovina špecerijskega blaga in deželnih pridelkov Anton Kolenc: Celje

Narodni dom in Graška cesta 22 v lastnih hišah.

Naznanja, da kupuje vsakovrstne deželne pridelke vsako množino po najvišjih dnevnih cenah, osobito suhe gobe, laneno seme, fižol, kumno, vsakovrstno žito, konoplje itd. ter sadje sveže in suho.

Priporočam se gospodom kolegom trgovcem za nakup vedno svežega špecerijskega blaga in deželnih pridelkov, ker jamčim za pošteno in dobro postrežbo po najnižjih dnevnih cenah. — Gospodom duhovnikom priporočam vsakovrstne sveče, kadilo in olje za cerkve.

Slavnemu občinstvu zagotavljam točno in solidno postrežbo z vedno svežim blagom in najnižjih cenah. Nadalje premog na cele vozove, debel K 2-10, droben po K 1-40 100 kg na dom postavljen v Celju, drugam, po dogovoru. 148

Pismena naročila se z obratno pošto izvrše.

Kdor?

si hoče po ceni in dobro blago za jesen kupiti, naj se potruži in vsaj enkrat poskusi iti v trgovino

J. Ulaga Maribor

Tegetthoffova cesta 21.

Postrežba točna in solidna.

Cene najnižje. :: :: Cene najnižje.

Restavracija Narodni dom v Mariboru.

Izhorna kuhinja, izvrstna vina kakor: haloško, ljutomersko, dr. Thurnejev muškatelec, mozlec, vinarec, bizeljčan, konjičan itd.

Pivo iz budjeviške češke pivovarne.

Po letu udobno kegljišče. Vrtni paviljon Sobe za tujece.

Za obilni obisk se priporoča 37

Lojzika Leon.

Edina slovenska kisla voda Tolstovrška slatina

je po zdravniških strokovnjakih priznana med najboljšimi planinskimi kislimi vodami, je

izborno zdravilo

za katere v grlu, pljučih, želodcu in črevesih, za želočni krč, zaprtje, bolezn v ledvicah in mehurju ter pospešuje tek in prebavo. Tolstovrška slatina ni le izborno zdravilo, temveč je tudi osvežujoča

namizna kisla voda.

Odlikovana je bila na mednarodni razstavi v Inomestu 1896 in na higijenični razstavi na Dunaju 1899.

Naroča se pri oskrbništvu Tolstovrške slatine, pošta Guštanj (Koroško), kjer se dobe tudi ceniki in prospekti.

Del čistih dohodkov gre v narodne namene.

Slovenci! Svoji k svojim! Zahtevajte povsod le Tolstovrško slatino! Vsaka slovenska gostilna naj ima le edino slovensko kislno vodo. 149

M. Zabukošek

krojaški mojster v Celju

priporoča svoj

modni salon za gospode,

ki se nahaja v novi posojilnični hiši na Ringu.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v MARIBORU,

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Stolna ulica št. 6 (med glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Hranilne vloge

se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navadne po 4%, proti 3 mesečni odpovedi po 4½%. Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so poštne hranilne položnice na raspolago (šek konto 97.078). Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajejo

le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 4¾%, na vknjižbo sploh po 5%, na vknjižbo in poroštvo po 5½% in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitvi gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. — Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. dopoldne in vsako soboto od 8. do 12. dopoldne, izveniški praznike. — V uradnih urah se sprejema in izplačuje denar.

Polasnila se dajejo

in prošnje sprejemajo vsak delavnik od 8.—12. dopoldne in od 2.—5. dopoldne. 6

Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnice.